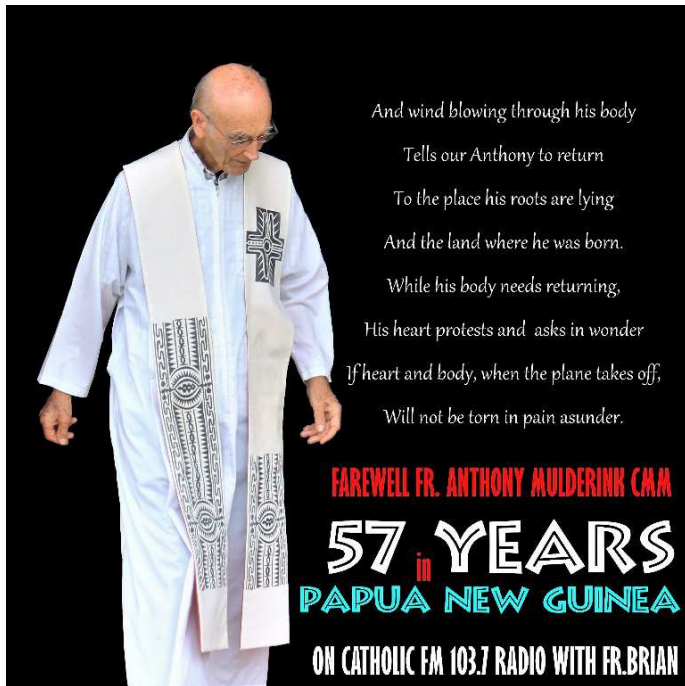

HALLO!

Groeten uit St. Paul

Mariannahill in Nederland

Info 23NL/Januari 2018

PATER TON MULDERINK TERUG UIT PAPOEA NIEUW GUINEA

Na 57 jaren missiewerk in Papoea Nieuw Guinea heeft pater Ton Mulderink (86) zijn levenswerk in het bisdom Lae, hoofdstad van de provincie Morobe, beëindigd. Op 17 januari is hij voor goed naar St. Paul in Arcen teruggekeerd van. Hij werd in 1960 werd uitgezonden naar het door Paus Johannes XXIII opgerichte vicariaat Lae. Dit werd toen aan de Missionarissen van Mariannahill werd toevertrouwd.

AANKOMST IN LAE 1960

Toen het eerste team van Mariannahillers bestaande uit de paters Gerard Hafmans, Bert Kempkes, Ton Mulderink en Harry van Lieshout in maart 1960 in Lae arriveerde, woonden er in het nieuwe missiegebied maar 1.750 Katholieken. Ton Mulderink is de laatste overlevende van het oorspronkelijke pioniers team dat 57 jaar geleden uit Nederland aankwam. Zij begonnen de uitgestrekte bergstreken van de provincie te verkennen op wekenlange moeizame voettochten. De nieuw missie moest praktisch van de grond af worden opgebouwd. Bij het definitieve afscheid van pater Ton is het huidige bisdom Lae uitgegroeid tot ongeveer 42.000 Katholieken. De ge-

schiedenis van 57jarige bisdom is tegelijkertijd het levensverhaal van Ton Mulderink met zijn gezellen. Een indruk van de eerste ervaringen in Papoea Nieuw Guinea die zij opdeden op hun tochten tijdens hun initiatie in het missiewerk spreekt uit een verslag van pater Gerard Hafmans.

Aankomst in Lae in maart 1960, de paters Bert Kempkes, Gerard Hafmans, Anthony Mulderink, Henry van Lieshout eerste bisschop met 40 jaren in ambt (1967-2007 (+2009))

“Ik werd met een missie vliegtuig naar een afgelegen missiestatie gebracht, waar ik moest blijven tot het vliegtuig me weer ophaalde. Mijn leven was niet gemakkelijk in die tijd. Twee keer maakte ik lange tochten, één van vijf dagen en één van negen. Het waren bezoeken aan enkele afgelegen dorpen van die parochie. We gingen te paard, mijlen en mijlen door dichte struikgewas, vaak met een mes in onze handen om een weg te kappen voor onszelf en de paarden. Herhaaldelijk gingen de paarden tot hun buiken door het slijk van de moerassen. Tijdens de eerste reis moesten we 5 rivieren zwemmend oversteken. Tijdens de tweede reis had ik last van diarree vanaf het begin tot het einde. Ik verloor meer gewicht dan dat mijn moeder in staat zou zijn tijdens mijn verlof dit aan te vullen. Het was zeer waarschijnlijk veroorzaakt door het drinken van ongekookt water en het zwemmen met een geweer om de schouders waardoor ik veel water slikte. Terug op de statie kreeg ik weer een aanval van malaria maar na twee dagen was het weer over.”

P. Anton met enkele parochianen

WERKZAAMHEDEN.

De missionaire werkzaamheden van pater Ton gedurende 57 jaren in dienst van het bisdom Lae werden gekenmerkt door stabiliteit en lange perioden op dezelfde plaats. Hij verbleef twaalf jaren op het eiland Mandok, waar hij zeer vertrouwd raakte met de inheemse cultuur. Deze kwam in het bijzonder tot uitdrukking in traditionele feesten en ceremonies en in de vaardigheid van houtsnijwerkers. Deze kunst was niet op de eerste plaats een commerciële zaak, maar diende vooral de verfraaiing van alledaagse gebruiksvoorwerpen, zoals kano's, peddels en schalen. Pater Ton leerde de inheemse taal en vervaardigde een korte grammatica en een woordenboek van deze taal.

In 1983 volgde pater Ton pater Guy Cloutier op als pastoor van de Katholieke gemeenschap van de Technische Universiteit. Hij oefende deze functie 25 jaar uit. Hij zette zich in voor een eigen kerkgebouw en een residentie voor katholieke studenten. Hij woonde en verbleef hier, nabij de technische school.

Op deze plek is hij blijven wonen tot aan zijn vertrek en bleef beschikbaar voor pastorale assistentie in de stad. Ton toonde steeds een oprecht interesse en liefde voor de mensen waarmee hij in aanraking kwam. Deze houding werd beantwoord met een warme liefde en waardering voor hun 'Patèr Anton'.

VERTREK UIT LAE (PNG) EN AANKOMST OP ST. PAUL, ZIJN THUISLAND.

Op maandag 16 januari kort na zijn genezing van tyfus, stapte Ton in Lae in het vliegtuig stapte en 'vloog met overstappen in Port Moresby en Singapore naar Schiphol waar hij na rond 20 vlieguren op woensdag 17 januari landde. Daar werd hij door zijn neef Ben Mulderink afgehaald en naar Horst gereden waar hij in het huis van zijn nicht Trees eerst enkele dagen verbleef om in alle rust bij te komen van de lange reis uit het verre oosten. Medebroeders waren uit St. Paul gekomen om hem op vaderlandse bodem te verwelkomen. Enkele dagen later kwam pater Ton Mulderink in Arcen aan.

Hij woont nu in het Missiehuis St. Paul, deze gemeenschap is gegroeid tot 8 leden.

Aankomst op St. Paul terug naar zijn Mariannahiller grondslag .

Weer thuis op St. Paul bij medebroeders en familiekring.

KLIMAATVERANDERING

Kapel van St. Paul 'bij uitzondering' één dag in winter-tooi.

